

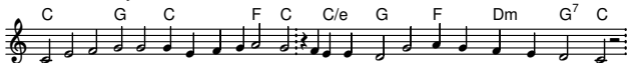
Hallottuk, Jézus, miképpen hívogatsz

szöveg: Lengyel J., Debrecen, 1806

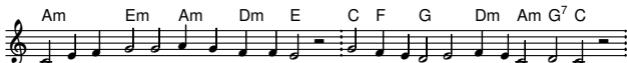
dallam: L. Bourgeois, Lyon, 1547

akkordok: koralkonyv.hu

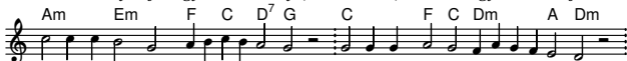
(32. zsoltár)

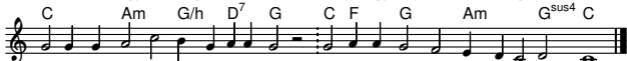
1. Hallottuk, Jézus, miképpen hívogatsz, Sietünk hozzád, tudjuk, hogy megnyugtatsz.

Válunkat nyomja nagy terhünk súlya, Félünk, erőn ket hogy felül-múlja.

Fáradtak vagyunk, rég-ó-ta emeljük, Mert együttjött ez a világra velünk;

Jézus, terhünköt légy szabadítónk, Fáradtságunkban légy megú-jí-tónk.

2. De mégis, lelkünk e hittel élesztjük: Hogy te, Megváltónk, nem akard vesztünk; Hanem magadat adtad érttünk, Életedet letévén helyettünk. A törvény átka tégedet üldözött, Míg felfüggeszte az ég és föld között, Tulajdon tested ott feláldozád, E világ bűnét a fán hordozád.

3. Ezért az Atya, magával bennünket Megbékéltetvén, eltöröl bűnünket; Ellenségiből tett fiaivá; Szent Fia örökös társaivá; Jézus! te halállal tévén eleget, Megengeszteltd a földhöz az eget; Általad – amit más nem tehetett – A teljes váltság elvégeztetett.

4. Azért már minket éleszt és vigasztal Ez az általad rendeltetett asztal; Mely annak nyilvánvaló tüköre: Véred mint omla, tested mint töre! Sőt tested jegyét itt nemcsak mutatod, De személy szerint nekünk is átadod: Zálog ez, hogy nekünk is van jogunk A tőled szerzett jókhoz, Jézusunk!
5. Szállj le most mennyből, életnek kenyere! Tápláld lelkünket az örök életre! Tudjuk: aki e kenyérből eszik, Soha örökké meg nem éhezik. Életnek vize! Nyiss magadnak utat, A szomjú hívek keresik e kutat: Szolgáltsd ingyen az italokat: Oltsd el végképpen szomjúságukat.

6. Óhajtunk, Jézus, egyesülni veled: Úgy lesz szívünk szent, ha te megszenteled. Adjad hát, hogy mint tagok a főnek, Engedjünk néked, bennünk élőnek. Olts be magadba, mint jó szőlőtöbe, Hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe, És légyen szívünk szívvednek mása, Élünkben élted, hogy minden lássa.

7. Adjad: egymás közt legyen egységek, Akik e közös asztalnál vendégek; Mert bizony, aki másokat szeret, Csak az eszik itt méltán kenyeret. Fogjon hát ez az egész gyülekezet Egymással atyafiságosan kezét, Mert tudjuk: maga a hívogató Úr Jézus nem személyválogató.

8. Megelégtívén lelkünket ez étel, Hálaadással távozzunk innét el, Mondván: az Úrnak dicsőség legyen, Ki az éhezőt betölti ingyen. Tartsd fenn, Úr Isten, rajtunk jóvóltodat, Add nekünk immár kegyes válaszodat: „Bízzál már fiam, bízzál, leányom, Bűneidet szemedre nem hányom.”